

grænsnings spørgsmål, der beror på, at en anstødelig gengivelse efter hævdvunden opfattelse kan være legitimeret ved udførelsens kunstneriske værdi. Heller ikke billeder frembragt ved hjælp af edb (computer-genererede billeder), som ikke afbilder et virkeligt samleje eller anden kønslig omgængelse, er omfattet af bestemmelsen.

Om udtrykket »børn« henvises ligeledes til forarbejderne til bestemmelsen. Her anføres bl.a. som et vejledende kriterium, om den fotograferede persons fysiske udvikling svarer til aldersgruppen under 15 år.

Den nye bestemmelse i § 235 blev begrænset til den erhvervsmæssige udbredelse (»erhvervsmæssigt sælger eller på anden måde udbreder«). Private overdragelser blev holdt ude fra det nykriminaliserede område. Udtrykket »på anden måde udbreder« sigter f.eks. til erhvervsmæssig forevisning eller udlejning af børnepornografi.

Som kriminaliserede handlingstyper blev medtaget »fremstiller« og »skaffer sig« børnepornografisk materiale med forsæt til erhvervsmæssig udbredelse. Det fremgår af forarbejderne (Folketingstidende 1979-80, tillæg A, sp. 1781 f.), at udtrykket »fremstiller« ikke blot omfatter den kopiering eller mangfoldiggørelse, der sker på grundlag af materiale produceret af andre. Udtrykket omfatter også den fremstilling, der sker ved selve optagelsen af fotografierne mv. Det anføres, at der i disse tilfælde tillige vil kunne straffes efter andre bestemmelser, navnlig §§ 222, 224, 225 eller 232, hvis der kan føres bevis for, at optagelsen er sket under omstændigheder, der giver grundlag herfor.

6.2.3. Strafferammen i § 235, der som nævnt oprindelig var bøde, blev skærpet ved en ændring af straffeloven i 1989, jf. lov nr. 272 af 3. maj 1989, således at der ud over bøde blev mulighed for at idømme straf af hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Baggrunden for udvidelsen af strafferammen var et ønske om på en bedre måde at markere samfundets afstandtagen fra denne forbrydelsestype og samtidig gøre det straffertilsvarende værn mod seksuel udnyttelse af børn i erhvervsmæssigt øjemed mere effektivt. Der henvises til Folketingstidende 1988-89, tillæg A, sp. 2855-72, og tillæg B, sp. 1059.

6.2.4. I 1994 indsattes bestemmelsen i § 235, stk. 2, der kriminaliserer besiddelsen af grovere former for børnepornografi. Bestemmelsen bygger på internationale anbefalinger fra FN, Europarådet og Nordisk Råd.

Det fremgår af § 235, stk. 2, at den, der besidder fotografier, film eller lignende af børn, der har samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje, straffes med bøde. På samme måde straffes den, som besidder

fotografier, film eller lignende af børn, der har kønslig omgang med dyr, eller som anvender genstande på groft utugtlig måde.

Begrundelsen for lovforslaget var især, at det kan virke stødende, at besiddelse af børnepornografisk billedmateriale ikke var strafbar, når produktionen af materialet i mange tilfælde sker ved grove, alvorlige strafbare handlinger mod børn. Et forbud mod besiddelse af børnepornografisk materiale markerer en klar afstandtagen fra seksuelt misbrug af børn, samtidig med at det bidrager til at værne børns rettigheder. Dertil kommer, at et forbud mod besiddelse muligvis vil kunne medføre en vis begrænsning af efterspørgslen efter børnepornografisk materiale og dermed også produktionen og de dertil knyttede seksuelle overgreb mod børn. Der henvises herom til Folketingstidende 1994-95, tillæg A, side 471 f.

Med hensyn til afgrænsningen af det pornografiske materiale, som det efter forslaget skulle være strafbart at besidde, fremgår det samme sted, at der tilsigtes en afbalanceret løsning, der på den ene side rammer billeder optaget i forbindelse med, at der er begået alvorlige strafbare handlinger over for børn, mens besiddelsen af mindre grove billeder fortsat vil være tilladt og muligvis kan have en kriminalitetsdæmpende effekt. Det bemærkes i den forbindelse, at det oprindelige forslag var begrænset til fotografier mv. af børn, der har samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje. Under lovforslagets behandling i Folketinget blev besiddelsesforbudet udvidet til også at omfatte fotografier mv. af børn, der har kønslig omgang med dyr, eller som anvender genstande på groft utugtlig måde, jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg B, side 181 f.

Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2, er bøde.

Dette indebærer, at politiet er afskåret fra at foretage ransagning af en ikke-sigtets bolig, rum eller gemmer med henblik på for eksempel beslaglæggelse af børnepornografisk materiale. Bestemmelsen udelukker derimod ikke, at der efter omstændighederne kan foretages ransagning hos en person, der er sigtet for besiddelse af børnepornografisk materiale.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til bestemmelsen (Folketingstidende 1994-95, tillæg A, side 473), at spørgsmålet om, hvorvidt en person kan siges at »besidde« børnepornografisk materiale som omhandlet i bestemmelsen, undertiden kan give anledning til tvivl, navnlig hvor materialet udbredes via elektroniske medier.

Ved betragtning af tv-udsendelser (eksempelvis sendt via satellit) eller billeder, der overføres fra en